

Specialpædagogisk messe fik værdierne frem

Ringsted Kommunes første specialpædagogiske messe fik vist kommunens tilbud og værdierne bag frem. Det fik ikke andre kommuner til lommerne, men til gengæld blev der skabt tættere bånd mellem de mange aktører på området

Af Lars Henriksen

Lonni Svendsen sidder afventende, men forventningsfuld bag bordet i stand nummer 24. Handicapmessen "Plads til alle" er få minutter gammel, og hun er først lige færdig med at stille an: Billeder fra udflugter, plancher med værdiorde og brochurer, der forklarer, hvorfor man roligt kan sende sit barn på aflastningshjemmet Bavnehøj. Og så lidt levende lys for hyggens skyld. Bavnehøj er et helt nyt sted, så Lonni Svendsen er først og fremmest kommet til Ringsted Kongrescenter for at gøre opmærksom på de muligheder, skolen tilbyder. Det samme er de 29 andre stande, der denne torsdag i oktober har brugt hele formiddagen på at gøre sig så indbydende og oplysende som mulige. Den store sal er fyldt med larm og lir i form af lækre videopræsentationer på lærreder og opstillede computerskærme med billedshows. Legetøj. Hjælperedskaber. Collager af den klippe-klistre agtige slags, men pænt lavet. Der er ikke noget loppemarked over det, det er professionelt arbejde. Det er den specialpædagogiske verden anno 2008 med alt, hvad der hører sig til af formålsklæringer og værdigrundlag.

Her er tilbud i alle afskygninger. Skoler, klasser, hjem, centre - det hele. På Ådalskolens stand viser viceinspektør Vagn Feld stolt elevernes egne filmproduktioner frem på en storskærm. Så kan alle se, hvor langt evnerne rækker hos både skolen og dens elever, og det er vigtigt. Skolen er ikke den billigste, så beslutningstagerne i kommunerne skal overbevises om, at det, skolen kan tilbyde, er godt, og prisen er berettiget. Messen handler derfor i høj grad om dokumentation, forklarer Vagn Feld.

- Det her er vores mulighed for at vise, hvad vi står for. Både udadtil, men også internt, for vi bliver jo tvunget til at tænke igennem, hvordan vi egentlig gør tingene og hvorfor, og det er sundt. Samtidig er det en mulighed for at lære noget af de andre tilbud, for de er jo tvunget til også at dokumentere deres metoder.

At netop den interne markedsføring har høj prioritet er afgørende for messens succes, forklarer Børne- og Kulturdirektør i Ringsted Kommune, Torben Lyster Sørensen. For selv om det selvfølgelig er vigtigt at sende politiske signaler ud af kommunen om, at Ringsted er parat til at være regionens kraftcenter på handicapområdet, er det endnu vigtigere at skabe en fælles identitet i kommunen. De forskellige tilbud skal føle sig som en del af en større enhed, så de arbejder bedre sammen. Den model bruges også på skole- og dagsinstitutionsområdet, fordi erfaringer netop er, at den skaber bedre resultater end alle mulige andre tiltag, siger han.

At den målsætning er lykkedes, viser den løbende tilstrømning af gæster denne dag. Cirka 500 bliver det til i alt i løbet af dagen, eksklusiv de cirka 100 mennesker, der står i standene. Der er bl.a. sagsbehandlere og PPR-medarbejdere fra andre kommuner imellem, og enkelte politikere er dukket op. Én af dem er Jan Jakobsen, der sidder i Ringsted Byråd for SF. Han er samtidig formand for Handicaprådet i Ringsted og han er godt tilfreds med arrangementet, der er et nødvendigt tiltag for at få vist, at man faktisk mener det, når kommunen siger, at den er i stand til at overtage de tidligere amtskommunale tilbud på handicapområdet

- Det er vigtigt at få signaleret, at kommunen er opgaven voksen og tager den seriøst. Men det er lige så vigtigt, at de forskellige tilbud får mødt hinanden på en ny måde. Det er jo når folk snakker i uformelle sammenhænge, at tingene virkelig sker - meget mere, end når politikere som jeg selv står og taler om visioner og handlingsplaner, siger han.

Og snakken går da også ufortrødent. Igen og igen forklarer folkene på standene, hvad netop de kan tilbyde, og hvorfor de gør, som de gør. Og når der ikke lige er potentielle kunder i butikken, går mange på besøg hos hinanden for at lære noget. Måske får de endda gode idéer, for alle har deres egne indgangsvinkler til arbejdet og bruger forskellige læringsstile. Eller som Lars Andersen, lærer på Sdr. Parkskolens K-Klasse for højt begavede, men socialt svage elever, forklarer:

- Den her dag handler om at lære og skabe sig nogle nye kontakter, men jo også om at indsamle nogle skulderklap for det arbejde, man gør. Mange af os kender til hinanden, og alligevel ved vi ikke helt præcist, hvordan de andre gør tingene. Her får vi mulighed for at lægge det hele frem, så andre måske vil henvise elever til os. Og på samme måde får vi øjnene op for steder, vi kan sende vores elever videre til, hvis vi vurderer, at de er bedst tjent med det. Alle går rundt og spørger hinanden: Hvor ved i det fra, I ved? Hvordan bærer I jer ad i hverdagen? Den slags samtaler kan man ikke skabe på samme måde, hvis man arrangerede et formelt møde. På messen er stemningen mere løssluppen, og vi har en unik mulighed for at få hele paletten af pædagogiske teknikker præsenteret på den mest overskuelige måde, fordi alle virkelig har måtte gennemtænke deres koncept, så det kan præsenteres på få minutter.

Ind imellem tynder det ud i snakken og folkemængden, når den tilstødende banketsal åbnes op for inspirerende foredrag fra en række kendte danskere. Først er det den tidligere tv-vært Eva Jørgensen, der fortæller om pludselig at miste sin mand og om at holde fast i sig selv, når man føler sig allermost magtesløs. Senere giver blandt andet skuespilleren Jens Arentzen en stærkt emotionel fortælling om at overleve og levere videre efter en barndom præget af moderens misbrug og psykiske sygdom, Lotte Rømer fortæller om de psykologiske aspekter der er ved at have et høreproblem. Og som en løjerlig, men tænksom rosin i messens ende giver Peter Mygind et voldsomt humoristisk opræden omkring temaet unge og vold og måden, vi håndterer den på. Op til 150 tilhørere bænker sig hver gang for at få et velkomment pusterum til både hovedet og benene. Og den slags åndehuller er der flere af, bl.a. flere workshop med spændende emner. På stand nummer 17 har en lærer klædt sig ud som et underjordisk væsen. På det miljøterapeutiske behandlingshjem Nebs Møllegård har man nemlig specialiseret sig i at bruge rollespil som en aktiv del af behandlingen af svært traumatiserede børn og byder publikum inden for til en work shop, hvor de kan prøve teknikkerne på egen krop.

Ude i kongrescenteret ankomsthal er kroppen også omdrejningspunkt i én af messens mest alternative stande. Kæmpeterninger, gigantiske bolde og alternativt udseende idrætsudstyr lokker folk til, men dagsordenen er alvorlig nok: At vise, at idræt kan være for alle. Asgårdsskolens idrætstimer er bygget op om nye lege og selvopfundne idrætsredskaber, så alle børn - uanset funktionsnedsættelse og andre handicap - kan lege sammen. For eksempel får de "almindelige" børn en tunnelmaske på, så de er på niveau med dem i kørestol, når der spilles hockey. Dem, der ikke kan springe over hest, lægger i stedet arm hen over den. Idrætslærer Peter Laustsen forklarer:

- Omdrejningspunktet for os er, at alle skal inkluderes. Og det gør vi ved at tilpasse legene, så dem, der før stod ude langs kanten og følte, at de ikke rigtig duede til noget, nu bliver accepterede på egne vilkår. Den accept forplanter sig til klasseværelset, for når man lige har spillet sammen, er det nemmere også at fungere sammen omkring det sociale og det boglige.

- Selvfølgelig vil vi også gerne klappes på skuldrene for vores arbejde. Det er da også fint, hvis skolen får flere børn, så vi kan give dem nogle gode oplevelser. Men egentlig har vi større ambitioner end som så. Vi vil gerne være med til at påvirke en bredere folkestemning, og det er nok denne messes største problem. Der er mange kendte ansigter, vi ser. Almindelige mennesker og beslutningstagere uden for kommunen er her ikke, og det er dem, vi helst vil påvirke, siger Peter Laustsen.

Og derved borer han ind i et emne, som mange af messedeltagerne har diskuteret i løbet af dagen: Hvorfor er der ikke flere af dem, det hele handler om: De handicappede, forvaltningscheferne og politikere fra andre kommuner. På Vigersted Skole er oplevelsen den samme. De fleste, der har været forbi standen, har været fagfolk, som ville høre nærmere om tilbuddene eller have gode råd om specifikke problemstillinger. Ganske få af dem har været beslutningstagere. Alligevel har dagen ikke været spildt, mener afdelingsleder Lisbeth Poulsen, for det har været godt at få ryddet op i egne værdier og målsætninger og samtidig få tydeliggjort, hvad de andre står for.

- Vi har da også fået netværket en del. Men hvis det er det primære formål med denne messe, så må der være nemmere og billigere måder at gøre det på, siger hun.

Tilbage på stand 24 er Lonni Svendsen ved at pakke sammen. Det har været en god dag, synes hun. Der er skrevet masser af nye kontakter i bogen, og folk har taget godt imod deres nye aflastningshjem. Flere har endda lovet at komme forbi inden længe for at se på forholdene og høre mere. Hun har også fået en stor oplevelse ud af at se og høre de andre fortælle og er blevet oprigtig glad og overrasket over, hvor mange forskellige tilbud der faktisk findes i kommunen.

- Jeg håber, at der bliver arrangeret noget igen, for så kommer vi, siger hun.- Så håber jeg bare, at der kommer nogle flere forældre, pædagoger og folkeskolelærere. Mange af dem ved ikke, hvad børnene har behov for. Og hvis de får det at vide, ved de ikke altid, hvad det er for et tilbud, de tager imod, og det kan messen vise. Det hele er her jo.